

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA SPRAW ZAGRANICZNYCH¹⁾

z dnia ..... 2019 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie opłat konsularnych

Na podstawie art. 118 ustawy z dnia 25 czerwca 2015 r. – Prawo konsularne (Dz. U. z 2018 r. poz. 2141 oraz z 2019 r. poz. 60 i 1687) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Spraw Zagranicznych z dnia 18 grudnia 2015 r. w sprawie opłat konsularnych (Dz. U. poz. 2237 oraz z 2019 r. poz. ...) w załączniku do rozporządzenia wprowadza się następujące zmiany:

1) poz. 3.01 i 3.02 otrzymują brzmienie:

”

3.01	Przyjęcie i rozpatrzenie wniosku o wydanie wizy krajowej	80
3.02	Przyjęcie i rozpatrzenie wniosku o ponowne rozpatrzenie wniosku o wydanie wizy Schengen lub wizy krajowej	80

”

2) po poz. 5.04 dodaje się poz. 5.05 w brzmieniu:

”

5.05	Wydanie i doręczenie uwierzytelnionego odpisu lub kopii dokumentu z akt sprawy	30

”

§ 2. Do czynności wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia, stosuje się przepisy w brzmieniu dotychczasowym.

¹⁾ Minister Spraw Zagranicznych kieruje działem administracji rządowej - sprawy zagraniczne, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 10 stycznia 2018 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Spraw Zagranicznych (Dz. U. poz. 98).

§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 4 listopada 2019 r., z wyjątkiem § 1 pkt 1, który wchodzi w życie z dniem 2 lutego 2020 r.

**MINISTER SPRAW
ZAGRANICZNYCH**

za zgodność pod względem
prawnym, legislacyjnym i redakcyjnym

Sławomir Pyl
Zastępca Dyrektora
BIURO DYREKTORA GENERALNEGO

UZASADNIENIE

I. Potrzeba i cel wydania aktu, rzeczywisty stan w dziedzinie, która ma być unormowana i różnica między dotychczasowym a projektowanym stanem prawnym (przewidywane skutki prawne wejścia aktu w życie)

Konieczność nowelizacji rozporządzenia Ministra Spraw Zagranicznych z dnia 18 grudnia 2015 r. w sprawie *opłat konsularnych* (Dz. U. poz. 2237) wynika z nowelizacji ustawy z dnia 25 czerwca 2015 r. *Prawo konsularne* (Dz. U z 2018 r. poz. 2141, z późn. zm.; dalej „Prawo konsularne”) przez ustawę z dnia 19 lipca 2019 r. o zmianie ustawy *Prawo konsularne* (Dz. U. poz. 1687), która wchodzi w życie 4 listopada br. Wśród wprowadzonych zmian znajduje się między innymi dodanie, w art. 62 ust. 3 ustawy *Prawo konsularne* nowej czynności konsularnej, polegającej na wydawaniu przez konsula uwierzytelnionych odpisów lub kopii z akt sprawy, która będzie podlegać opłacie konsularnej. Jak wskazuje znowelizowany art. 105 ustawy *Prawo konsularne*, konsul pobiera opłaty konsularne w sprawach związanych z wydawaniem uwierzytelnionych odpisów lub kopii z akt sprawy.

W świetle powyższego niezbędne jest określenie wysokości opłaty konsularnej za wydanie uwierzytelnionych odpisów lub kopii z akt sprawy. Planuje się ustalenie tej opłaty w wysokości 30 euro za uwierzytelniony odpis lub kopię dokumentu. Taka wysokość pozwoli na pokrycie rzeczywistych kosztów związanych z wykonaniem czynności oraz ewentualnych kosztów doręczenia ich wnioskodawcy. Wysokość tej opłaty korespondować będzie z opłatą za wykonanie zbliżonej czynności określonej w poz. 6.03 – „Poświadczenie zgodności odpisu, wypisu, wyciągu lub kopii z okazanym dokumentem”, która także wynosi 30 euro. Opłata będzie wnoszona od uwierzytelnionego odpisu lub kopii dokumentu, a nie jego strony. W ramach wprowadzanych zmian do taryfy opłat konsularnych, która stanowi załącznik do rozporządzenia z dnia 18 grudnia 2015 r. w sprawie opłat konsularnych, planuje się dodanie w ramach części „V. Uzyskiwanie i przekazywanie dokumentów” nowej pozycji 5.05, która określi opłatę konsularną w wysokości 30 euro za wykonanie czynności „Wydanie i doręczenie uwierzytelnionego odpisu lub kopii dokumentu z akt sprawy”.

W ramach dokonywanej nowelizacji rozporządzenia w sprawie opłat konsularnych, zasadnym jest ujęcie w opracowywanym projekcie kolejnych planowanych zmian, które związane są z rozpoczęciem stosowania z dniem 2 lutego 2020 r. rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/1155 z dnia 20 czerwca 2019 r. zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 810/2009 ustanawiające Wspólnotowy Kodeks Wizowy (kodeks wizowy) (Dz. Urz. UE L nr 188 z 12.07.19, str. 25). Zgodnie z nowymi postanowieniami Wspólnotowego Kodeksu Wizowego opłata wizowa za przyjęcie i rozpatrzenie wniosku o wizę Schengen będzie wynosić 80 euro w stosunku do obecnie obowiązującej opłaty w wysokości 60 euro. Wzrost kosztów obsługi wniosków wizowych, który stanowił podstawę do dokonania zmian w zakresie opłat wizowych we Wspólnotowym Kodeksie Wizowym, dotyczy również wniosków o wydanie wiz krajowych. Przy wzrastających kosztach obsługi wniosków wizowych, wysokość opłaty za przyjęcie i rozpatrzenie wniosku o wydanie wizy krajowej nie była podnoszona od 2013 r. Uzasadnia to podniesienie opłaty od wniosku o wydanie wizy krajowej w sposób analogiczny do rozwiązania przyjętego we Wspólnotowym Kodeksie Wizowym – tj. do kwoty 80 euro. Jednocześnie niezbędnym pozostaje podniesienie z 60 euro do 80 euro opłaty za przyjęcie i rozpatrzenie wniosku o ponowne rozpatrzenie wniosku o wydanie wizy Schengen lub wizy krajowej, które zgodnie z obecnymi regulacjami pozostają na tym samym poziomie co opłaty za przyjęcie i rozpatrzenie wniosków wizowych. Niniejsza zmiana nie wynika jednak z obowiązku

bezpośredniego stosowania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/1155 z dnia 20 czerwca 2019 r. zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 810/2009 ustanawiające Wspólnotowy Kodeks Wizowy (kodeks wizowy) (Dz. Urz. UE L nr 188 z 12.07.19, str. 25), bowiem przepisy wspólnotowe nie mają zastosowania do trybu odwoławczego (skargowego) w sprawach wizowych, który to regulowany jest przepisami prawa krajowego, choć jest z tą zmianą powiązana poprzez przyjęcie, iż w procedurze odwoławczej (wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy) należy stosować te same opłaty konsularne, które stosowane są przy rozpatrzeniu sprawy wizowej po raz pierwszy. Projektowane zmiany obejmą więc zmianę poz. 3.01 i 3.02 taryfy opłat konsularnych.

W art. 2 projektu zawarto przepis przejściowy, który zakłada stosowanie przepisów w brzmieniu dotychczasowym w stosunku do czynności wszczętych i niezakończonych do dnia wejścia w życie projektu.

II. Możliwość podjęcia alternatywnych w stosunku do wydania projektowanego rozporządzenia środków umożliwiających osiągnięcie zamierzonego celu

Brak jest alternatywnych środków umożliwiających osiągnięcie zamierzonego celu.

III. Planuje się, aby rozporządzenie weszło w życie z dniem 4 listopada 2019 r. – z którym wchodzi w życie ustawa z dnia 19 lipca 2019 r. o zmianie ustawy – Prawo konsularne (Dz. U. 1687). Wyjątek mają stanowić zmiany w zakresie poz. 3.01 i 3.02 taryfy opłat konsularnych, które wejdą w życie z dniem 2 lutego 2020 r. – tj. z dniem rozpoczęcia stosowania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/1155 z dnia 20 czerwca 2019 r. zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 810/2009 ustanawiające Wspólnotowy Kodeks Wizowy (kodeks wizowy) (Dz. Urz. UE L nr 188 z 12.07.19, str. 25).

IV. Stosownie do postanowień art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r., poz. 248) oraz § 52 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (Dz. U. z 2016 r. poz. 1006, z późn. zm.), projekt rozporządzenia zostanie udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej Rządowego Centrum Legislacji z chwilą przekazania projektu do uzgodnień z członkami Rady Ministrów.

Realizując obowiązek wynikający z art. 66 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. Prawo przedsiębiorców (Dz. U. poz. 646, z późn. zm.), tj. dokonania oceny przewidywanego wpływu projektu na działalność mikro - przedsiębiorców, małych i średnich przedsiębiorców należy stwierdzić, że rozporządzenie nie będzie wywierać wpływu na sektor przedsiębiorczości.

Projekt nie zawiera przepisów technicznych i w związku z tym nie podlega procedurze notyfikacji aktów prawnych, określonej w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039 oraz z 2004 r. poz. 597).

V. Projekt rozporządzenia nie jest sprzeczny z prawem Unii Europejskiej.

VI. Projekt nie wymaga przedłożenia go właściwym instytucjom i organom Unii Europejskiej, w tym Europejskiemu Bankowi Centralnemu w celu uzyskania opinii, dokonania powiadomienia, konsultacji albo uzgodnienia.

